

عنوان مقاله:

بررسی اثر عصاره هیدروالکلی گیاه یونجه بر تستهای عملکردی کبد، فاکتورهای بیوشیمیایی خون و سیستم انعقادی در موش صحرایی نر

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و پنجمین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کارو ثروت یاری - دانشجوی پزشکی، عضو کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

عباس احمدی - استادیار، مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

هاجر کاشفی - کارشناس ارشد آمار زیستی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، گروه آمار زیستی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

محمدنظیر منبری - دانشجوی دکترای پزشکی مولکولی، عضو کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

از قدیم استفاده از گیاهان برای مصارف گوناگون مانند تهیه مواد غذایی، ادویه و یا مصارف دارویی به منظور درمان یا کاهش علائم بیماریها، معمول و مرسوم بوده است. در بیشتر موارد جستجوی خواص گیاهان از راه های علمی و نتیجه تحقیقات منتشر شده منجر به تایید نسخه های قدیم و ارزشهای درمانی ذکر شده برای گیاهان شده است. در طی دهه اخیر تعداد زیادی از گیاهان و افزودنیهای گیاهی غذایی مورد بررسی قرار گرفته اند (Schulz, Hänsel, Blumenthal, & Tyler, 2012; Foster, 2013) که نه تنها در طیف وسیعی از بیماریهای عصبی، قلب و عروق، روان و گوارشی بکار رفتهاند، بلکه در برخی موارد به عنوان محافظ بافتهای بدن مانند مغز و کبد مطرح شده اند (Moloudi et al., 2015; Heydari, Hassanzadeh, Moloudi, & Izadpanah, 2015; KAMBIZ, 2015). گیاهان از این گیاهان که دارای سابقهای طولانی در استفاده های غذایی و دارویی در طب سنتی چین، هند و بسیاری از مناطق خاورمیانه است، گیاه یونجه با نام علمی *Medicago Sativa* و نام عمومی *Alfalfa* میباشد. یونجه در افزایش اشتها، هضم غذا، و بهبود سوء تغذیه موثر است (Murphy, 2003). گزارش شده است که عصاره برگ گیاه یونجه غیر از کاهش ترشح اسید معده در درمان زخم معده و مشکلات رودهای نیز موثر است (Bora & Sharma, 2011; Lybbert et al., 2007). از قدیم الایام بعثت اثرات قابل توجه و سریع آن در درمان بیماران مبتلا به کمبود ویتامین C و افزایش سرعت التیام بافتی و کاهش تورم استفاده شده است. همچنین نقش مثبت آن در تحریک سلولهای فیبروبلاست، کندروبلاست و کندروسیتها گزارش شده است (Rafiei, & Farhoodi, 2009). در طب سنتی از یونجه به عنوان یک مکمل خون (blood tonic) نامبرده میشود (Sharifi, 2011; Mikaili, 2011; Shayegh, Asghari, Sarahroodi, & Sharifi, 2011). اتنوبوتانیکال فارماکولوژی مناطق کردنشین مشخص شده است که از گیاه یونجه بمنظور جلوگیری از خونریزیهای پوستی و تسریع فرایند انعقاد استفاده شده است (Ahmed, 2016; Kaval, Behçet, & Cakilcioglu, 2014; Esmaili, Malekmohammadi, Hassanpour, & Mosaddegh, 2014).

حاوی مقادیر قابل توجه آهن، کلسیم، ویتامینهای A، K، C و آمینو اسیدهای لیزین، فنیل آلانین، آسپاراژین و سیستئین است (Brinker, 2001). یونجه به دلیل دارا بودن منگنز و با کاهش فعالیت آنزیمهای اصلی متابولیسم گلوکز در کبد، نه تنها باعث کاهش سطح گلوکز خون و در نتیجه اثرات ضد دیابتی میشود، بلکه با تحریک سلولهای بتا پانکراس سبب تحریک ترشح انسولین از این سلولها میشود (Amraie et al., 2015). همچنین مطالعات منتشر شده نشان می دهد که مواد موثره موجود در عصاره گیاه یونجه موجب کاهش استئاتوز کبدی از طریق اثر گذاری بر ژنهای دخیل در متابولیسم کلسترول میشود. از جمله این اثرات تنظیم افزایشی گیرنده

LDL (Ldlr)، گیرنده نوع X کبدی نوع α (LXR α) و گیرنده فارنزوئید (X FXR) است و استفاده از آن در ضایعات کبدی به عنوان یک عامل محافظ کبد مطرح شده است. (Liang et al., 2015) به علت وجود میزان بالای ویتامین k در این گیاه در صورت مصرف تو ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/958790>

